

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontfemen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

HOT DOG

blijspel in drie bedrijven

door

Wendy Stroobant

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2014
Nr.2679

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ZEVEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier 'Aanvraag tot opvoering'. Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen. Het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) aan Toneelfonds J. Janssens worden bezorgd of digitaal worden ingediend via www.toneelfonds.be -> opvoering.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt men dan van Toneelfonds J. Janssens de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten.

Iedereen die een 'Aanvraag tot opvoering' indient wordt verondersteld de 'algemene voorwaarden aanvraag opvoering' (zoals ze vermeld staan op onze website) te kennen en te aanvaarden.

(Indien u geen toegang tot internet hebt, gelieve ons dit te melden. Dan sturen wij u graag per post een exemplaar van deze algemene voorwaarden.)

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING!

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *HOT DOG* op te voeren moet de naam van auteur *WENDY STROOBANT* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2001/0220/025
ISBN 978-90-385-07231

© 2001 Toneelfonds J. Janssens/Wendy Stroobant
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(3 dames-4 heren)

ROGER : ernstig rechercheur die voorzichtig te werk gaat. Hij kleedt zich in “Columbo”stijl.

Dr. BLUBBER : chirurg die zich in het grootste geheim bezighoudt met het transplanteren van hersens. Vreemd type.

ISABEL : dochter en assistente van dr. Blubber. Vlot en assertief.

TUUR : vrolijke en enthousiaste exhibitionist. Hij draagt een flodderige regenjas en daaronder zie je alleen zijn schoenen, sokken en blote benen.

WALLY : jong en dynamisch rechercheur, volledig in de ban van Amerikaanse politieseries. Hij doet overdreven stoer en gewichtig en gebruikt altijd Amerikaanse scheldwoorden die hij volledig verkeerd uitspreekt. Hij draagt een sportief leren jack.

ALICE : vrouw van dr. Blubber. Vriendelijk, joviaal en met exhibitionistische neigingen. Draagt dezelfde outfit als Tuur.

TAMARA : rechercheur die altijd op heel slome toon praat en bijzonder onbekwaam is. Liefst draagt ze een jas in een knalgele kleur.

Om het publiek niet in verwarring te brengen is het belangrijk dat de personages een heel specifieke, haast karikaturale manier van praten en bewegen hebben. In de loop van het stuk zullen zij immers elkaars houdingen, taalgebruik en tics overnemen en dat moet heel duidelijk zijn voor het publiek.

DECOR

Achteraan zien we de gevel van het huis van dr. Blubber. Vooraan is de stoep en de straat. Er staat een bank met daarnaast een vuilbak. Er is ook een laag muurtje voor het huis en struiken of andere zaken waarachter men zich kan verbergen.

E E R S T E B E D R I J F

(Het is avond. Buiten houdt Roger het huis van de Blubbers in de gaten. Plots rinkelt zijn zaktelefoon.)

ROGER : *(gewichtig)* Met Roger Vermeulen. Nee, hier valt niks verdacht te melden. Dr. Blubber is thuis en zijn vrouw en dochter ook. Alles is onder controle. Gilbert bewaakt de achterkant van het huis en...Wat zegt u?? *(verontwaardigd)* Hebt u Gilbert weggeroepen? Hoezo? Waarom? En u stuurt twee nieuwe rechercheurs? Maar waarom in godsnaam?... Gilbert en ik zijn deze zaak al maanden aan 't uitspitten, we hebben die rotzak bijna te grazen en... *(zuur)* Jaja, instructies zijn instructies en u stuurt mij vanavond nog twee nieuwe collega's.... Toch vind ik dat zoiets niet kan en...Hé, wacht, Blubber komt naar buiten, ik moet hem volgen. Ik bel straks terug!

(Dr. Blubber komt buiten, een dokterstas in de hand. Roger schaduwde de verdachte. Beiden gaan af. Langs de andere kant komt Tuur op. Hij praat tegen de zaal.)

TUUR : Wel wel, wat zie ik daar! Ja, u daar, kom eens hier! U durft niet? Te verlegen misschien? Mensenschuw? Ach, ik kan dat wel begrijpen. Ik heb wel gezien wat u daar deed. Ik zie wel dat u er eentje bent zoals ik. *(vergenoegd glimlachend)* Ja, wij zijn een heel speciaal ras! *(plots achterdochtig rondkijkend)* Er loopt hier toch geen politie rond? God, wat heb ik een hekel aan die kerels. Vooral wanneer ze in burger rondlopen, de hypocrieten. Schijnbaar onschuldig, maar altijd klaar om in je nek te springen. Onvoorstelbaar achterbaks! *(vrolijk knipogend)* Weet je waarom ik hier zo

graag kom? Omdat het hier zo'n sjeke buurt is, met dokters en advocaten en dat soort volk. Vooral die doktersmadammen, die geven me een kick, zeg! Ah, daar komt iemand buiten! Tijd voor wat amusement!

(Even verschuilt Tuur zich achter een struik. Isabel komt buiten, een pakje in haar hand. Ze heeft nauwelijks enkele stappen gedaan of daar springt Tuur, met zijn rug naar het publiek, tevoorschijn en opent zijn regenjas. Isabel gilt, laat het pakje vallen en holt weg. Tuur knoopt zijn jas weer dicht en richt zich met een tevreden grijns weer tot het publiek)

TUUR : Ah, dat deed deugd. Zo'n jong ding is altijd mooi meegenomen, vindt u niet? Zeg, tussen haakjes, misschien wil u er meer over weten, ik heb namelijk interessante plannen. Ik wil een vereniging oprichten van mensen met dezelfde hobby als u en ik. Dat moet iets heel tofs worden. Ik heb al lopen piekeren over een geschikte naam. Wat denkt u van de V.E.: de Verenigde Exhibitionisten? Of iets ludieker, de V.V.C.: het Vrolijke en Vunzige Clubje? U kijkt niet erg overtuigd. Vindt u dat vreemd, zo'n vereniging? En waarom zouden wij niet samenspannen? Waarom altijd zo eenzaam bezig zijn? Waarom geen trucjes en ervaringen uitwisselen, elkaar de interessante plekjes doorvertellen. Ja, echt waar, ik zie dat groots, zo'n vereniging. Ik zou zelfs een clubblad willen uitgeven. En misschien kunnen we voordrachten organiseren en uitwisselingsprogramma's met buitenlandse exhibitionisten? 't Zou toch interessant zijn om te weten hoe ze 't op de noordpool aanpakken? Of in de woestijn waar je voor niemand kan schuilen! *(verheerlijkt)* Ach, exhibitionisme, 't is niet voor iedereen weggelegd. 't Is een edel ambacht, wat zeg ik, het is Kunst met een grote K. Alleen vind ik het spijtig dat er zoveel van onze grote tradities verloren gaan. De kledij bijvoorbeeld, dat is toch ook niet meer wat het geweest is. Wat vindt u? Ik persoonlijk, ik hou van de klassieke, exhibitionistische klederdracht: de oude, onopvallende regenjas, en eventueel

een hoed. Maar tegenwoordig zijn er kerels die eender wat aantrekken. *(misprijzend)* Een joggingpak of zo! Er is geen stijl meer, zeg ik u, geen klasse! En daar precies wil ik met mijn vereniging iets aan doen. Ik heb al de eerste stap gezet. Ik heb een advertentie in de krant geplaatst om leden te ronselen. Gevaarlijk, ik weet het, maar 't was in bedekte termen opgesteld zodat alleen insiders me konden begrijpen. En... iemand heeft gereageerd! Met een anoniem briefje weliswaar, maar toch, we hebben een eerste afspraak hier op deze bank, voor dit huis. Om elkaar te herkennen dragen we geen rode roos in ons knoopsgat, dat zou niet passend zijn. Nee, ik heb een openingszinnetje bedacht. Ik zeg tegen die man: "Een mooie avond, nietwaar?". Dan antwoordt hij: "Inderdaad, en er zijn ook veel sterren". Dan weet ik meteen met wie ik te doen heb. Bent u ook geïnteresseerd? Jaja, ik zie u twifelen. Nog even en ik overhaal u wel. *(kijkt op zijn horloge)* Maar ik ben nog wat te vroeg. Ik ga eerst nog een eindje wandelen, anders val ik teveel op. Tot straks misschien!

(Tuur gaat af en langs de andere kant komt Roger weer op, druk telefonierend.)

ROGER : *(in telefoon)* Verdomme, hè. Ja, ik weet het, 't is dom, maar ik heb hem uit het oog verloren. Ik snap er zelf niks van. Ineens was hij weg. Ja, ik wacht hier tot hij terugkomt, hij kan niet eeuwig wegblijven.

(Roger stelt zich half verdekt op om het huis verder te bespioneren. Langs links komt Wally aangeslopen, een revolver in aanslag. Op ronduit belachelijke wijze springt hij van het ene muurtje naar de andere struik. Verbaasd houdt Roger, die zichtbaar blijft voor het publiek, de onbekende in de gaten en haalt ook een revolver boven. Wally sluipt langs het muurtje van het voortuintje van de familie Blubber. Hij merkt niet dat Roger plots achter hem staat. Roger duwt de loop van zijn pistool in Wally's nek.)

(rustig, maar indringend) Geen beweging meer, laat je wapen vallen!

WALLY : *(schrikt)* Aaah! *(en laat zijn wapen vallen)*

ROGER : En vertel nu maar eens wat je hier komt zoeken!

WALLY : Ik? Euh... niets, ik.... Aaaaaaaaah! *(Doet alsof hij door een kogel geraakt is en stort kreunend neer.)*

ROGER : Wat nu? Wat is er?

WALLY : Ik ben geraakt! Iemand heeft geschoten met een geluidsdemper op zijn pistool!... reutel... reutel... *(valt "dood".)*

(Roger kijkt gealarmeerd om zich heen, duwt even aan het "lijk" en draait zich om om de omgeving te doorzoeken. Wally maakt van de gelegenheid gebruik om achter Rogers rug zijn revolver op te rapen. In twee stappen is hij bij Roger en bedreigt hem op zijn beurt.)

WALLY : Niet bewegen, ashol! Drop je wapen of ik doorzeef je!

(Roger laat zijn wapen vallen en Wally fouilleert hem)

Okee, je hebt het recht om te zwijgen, alles wat je zegt kan tegen je gebruikt worden en..

ROGER : Wat???

WALLY : *(haalt legitimatiebewijs boven)* Gerechtelijke politie, je kan het op het bureau gaan uitleggen.

ROGER : Maar ik ben ook rechercheur!

WALLY : Maak dat je oma wijs!

ROGER : Kijk, ik...

WALLY : Hantsup! *(vist zelf het identificatiebewijs van Roger uit diens zak)* Verdorie, 't is nog waar ook! Maar dan ben jij de man die ik hier moest vinden, Roger Vermeulen, de rechercheur die het huis van de Blubbers in de gaten houdt! Hahaha, wat een grap! Sorry, hè, makker *(steekt revolver weg)* Baaidewee, ik heet Wally.

ROGER : *(zuur)* Wally dus... en Wally hoe? *(raapt zijn revolver weer op)*

WALLY : Wally Batman.

ROGER : (*schamper*) Batman? Is dat een mop?

WALLY : Neen, dat is mijn bijnaam.

ROGER : En wie heeft je die bijnaam gegeven?

WALLY : Ikzelf, je moet toch ergens beginnen. (*dan belachelijk stoer en gewichtig*)
Zeg, hoe staan de zaken hier? Zijn er al verdachte bewegingen gesignaleerd,
mmm?

ROGER : (*sarcastisch*) Geen enkele, behalve die van jou. En word jij niet
verondersteld Gilbert te vervangen en dus de áchterkant van het huis in de
gaten te houden?

WALLY : Daar staat Tamara al.

ROGER : (*onaangenaam verrast*) Tamara? Een vrouw? Ook dat nog! Alsof je ernstig
politiewerk aan vrouwen kan overlaten! Alles loopt hier mis. Maanden
intensief speurwerk naar de haaien en..

WALLY : Hoho, rustig! Wij zijn specialisten! Helaas zijn wij hier gedropt zonder enige
voorbereiding . Kun je ons precies vertellen wat hier aan de hand is?

ROGER : Want jij weet niets van de zaak? Nu nog mooier! Dit is het huis van dr.
Blubber. Hij woont er met zijn vrouw Alice en zijn dochter Isabel. Dr. Blubber
wordt verdacht van medische wanpraktijken, onwettige toestanden, bizarre
experimenten.

WALLY : Medische experimenten? Maakt hij mannen zwanger of zo? Hahaha! (*lacht
smakelijk*) Grappig, hè?

ROGER : (*droog*) Enorm.

WALLY : Ja, ik heb altijd veel humor gehad.

ROGER : (*zuur*) Geweldig. Luister, Bátman, We zijn hier om te werken. Ik had het dus
over Dr. Blubber. Hij is chirurg, gespecialiseerd in het onderzoek van het
menselijke brein. We proberen te bewijzen dat hij hersens transplanteert.
Daarom houden we hem dag en nacht in de gaten.

WALLY : Fuk! Hersentransplantaties! Ik wist niet dat zoiets bestond!

ROGER : Dan weet je 't nu. En ook nog dit: niet alleen Blubber is verdacht, maar ook
Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

zijn dochter Isabel. Zij is namelijk zijn assistente. In hoever zijn vrouw van deze zaken op de hoogte is, weten we niet. Maar één ding moet hier duidelijk zijn: ik, en ik alleen, heb hier de leiding.

WALLY : Ik weet niet waarom dit zo vanzelfsprekend zou zijn.

ROGER : Omdat ik jarenlange ervaring heb en omdat ik deze zaak al maanden volg.

WALLY : Mmmm, ja, dat zien we nog wel. Zeg, zit de familie Blubber binnen?

ROGER : De vrouw en de dochter zijn thuis. De dokter niet. Toen ik hem schaduwde, was hij plots verdwenen.

WALLY : Wel, wel. Zoiets zou mij niet overkomen.

ROGER : (*beledigd*) Neen? Dat denk je maar. Blijf hier staan. Ik ga nog eens kijken of ik toch geen spoor van Blubber ontdek. Als er verdachte bewegingen zijn, dan meld je me dat. (*gaat af*)

WALLY : Wat een debiel. Als hij op die amateuristische manier deze zaak wil oplossen, zal 't lang duren. Ik denk dat ik er wat spanning in ga brengen. Even denken. (*gaat op de bank zitten en springt weer recht als hij Tuur ziet*)

TUUR : Aha! (*vette knipoog*) Hallóóóó!

WALLY : Hallo.

TUUR : (*zeer nadrukkelijk ,met dubbelzinnige blik en steeds knipogend*) Een mooie avond, niet waar?

WALLY : Ja, 't is een mooie avond.

TUUR : (*twijfelend*) Is dat alles? (*met veel nadruk*) Een mooie áááavond, niet waar?

WALLY : (*lichtjes geërgerd*) Jaja, ik heb u gehoord. Het is een mooie avond. Er is geen regen, er zijn geen wolken en er staan sterren aan de hemel, wat moet ik meer zeggen?

TUUR : (*blij*) Aha, jij bent het!

WALLY : Wat bedoelt u?

TUUR : (*knipogend*) Jaja, je weet wel, hè, wij mannen van dezelfde soort, hmhm.

WALLY : (*geschokt*) Zeg eens, wat denkt u wel?

TUUR : Allebei incognito, hèhè, allebei op de loer voor doktersvrouw-tjes, hèhè.

WALLY : O, dát! Bent u hier ook onderkover?

TUUR : Hoe?

WALLY : Onderkover. We houden het huis van dr. Blubber in de gaten. (*wijst naar het huis*)

TUUR : (*kijkt naar naamplaatje op de deur*) Ja, doktersvrouwen, dat is altijd lollig! Zeg, mijn naam is Tuur. Man, ik ben zo blij dat je d' er bent. 't Is soms een eenzame bedoening, en nu eindelijk...

WALLY : Ja, dat is waar. Altijd alleen, altijd stiekem, maar toch een toffe job.

TUUR : (*grinnikend*) Een job, ja! (*een beetje afkeurend*) Ik zie dat je van het moderne soort bent? (*wijst naar Wally's kleren*)

WALLY : Ja, zeg, zo'n Columbojas als die van jou, dat is allang uit de mode in ons vak.

TUUR : (*in de verdediging*) Ik hou van het klassieke. Traditie is belangrijk.

WALLY : Kom me niet vertellen dat jij ook zo'n slome bent als die Roger die hier daarnet was.

TUUR : Roger? Ah, Roger, is dat die gast die daarnet nog tussen die struiken stond? (*wijst naar de zaal*) Is hij weg? Ja, in die kerel zit inderdaad geen pit. Hij durfde niet eens uit zijn struik te komen.

WALLY : Weet je, Tuur, ik baal van die voorzichtige aanpak. Ik ben meer voor de Ameri-kaanse stijl. Geen geleuter, maar actie!

TUUR : Goed gesproken! Actie! Geen getwijfel of getreuzel, maar daden!

WALLY : Punt 1: Je wapen tevoorschijn halen. Punt 2: dreigen!

TUUR : (*dubbelzinnig lachend*) Schitterend!

WALLY : Punt 3: Schieten! Onmiddellijk schieten!

TUUR : (*verbaasd*) Onmiddellijk?

WALLY : Ja, dreigen en schieten, zonder pardon.

TUUR : (*bewonderend*) In 't vuur van de strijd? Is dat de Amerikaanse stijl?

WALLY : Iedereen doet het daar zo, geloof me, ik heb alle films gezien.

TUUR : Films? (*dubbelzinnig knipogend*) Hmm, hmmm films. Zeg, hebben ze daar ook een vereniging voor mensen zoals wij?

WALLY : Natuurlijk. Trouwens, op alle gebied staan ze daar veel verder dan hier.

TUUR : Ik sta versteld.

WALLY : Luister, ik ben van plan de zaak hier wat te forceren, maar het is beter dat Roger geen argwaan koestert. Hij zal snel terugkomen. Als hij terug is, probeer ik hem weg te lokken en dan kunnen we samen aan de slag.

TUUR : Samen? Dat klinkt goed. Zeg, intussen ga ik even oefenen in de wijk voor het te laat wordt en hier niemand meer buitenkomt.

WALLY : Je doet maar, ik ga even zien hoe het bij Tamara aan de achterkant van het huis gesteld is.

(Tuur en Wally gaan samen af en Roger komt langs de andere kant op.)

ROGER : *(gefrustreerd)* Dju toch, hè. Blubber lijkt wel van de aardbodem verdwenen. En waar zit die stomme Batman? *(zacht roepend)* Batman! Batman! Die kerel verlaat hier zomaar zijn post! Met wat voor rechercheurs ze ons tegenwoordig opzadelen!

(Terwijl hij daar loopt te zeuren, komt Alice Blubber buiten. Ze draagt dezelfde outfit als Tuur. Ze gaat op de bank zitten en wenkt Roger.)

ALICE : Hè, psssttt!!

ROGER : Wie? Wat?

ALICE : Psst! Kom hier!

ROGER : *(betraapt en ongemakkelijk)* Euh hm, hm... Een mooie avond, niet waar?

ALICE : *(heel nadrukkelijk)* Zeg dat wel, en er zijn véél stérren!!!

ROGER : *(kijkt omhoog)* Ja, dat is zo.

ALICE : *(enthousiast)* U bent het dus!

ROGER : Wat bedoelt u?

ALICE : U weet best wat ik bedoel. Ik ben Alice Blubber en ik heb u heel wat te vertellen.

ROGER : *(argwanend, maar toch geïntrigeerd)* Zozo, mevrouw Blubber, enne... weet

u wie ik ben?

ALICE : Ik ken natuurlijk uw naam niet, maar ik weet wat u wilt en wat u zoekt en ik zie dat u verbaasd ben.

ROGER : Euh, eigenlijk wel.

ALICE : U had een man verwacht, geef het maar toe.

ROGER : Euh...

ALICE : Ziet u wel! Alle mannen hebben last van vooroordelen. Wij vrouwen horen er ook bij. Het is voor ons allemaal veel moeilijker, dat geef ik toe. De reacties op onze handelingen zijn totaal onvoorspelbaar!

ROGER : *(heeft zichzelf weer in de hand)* Ik veronderstel dat u over uw man wilt praten?

ALICE : Over mijn man? Mijn man weet niets van mijn situatie af.

ROGER : Ik stel het op prijs dat u wilt praten, mevrouw Blubber.

ROGER : Wat doet uw man precies?

ALICE : Hij is chirurg. Maar dat doet niets ter zake.

ROGER : Daar draait alles juist om.

ALICE : Denkt u dat? Ach, laten we het niet over mijn man hebben. *(opgewonden)* Ik bewonder u, weet u dat? Hoe heet u trouwens?

ROGER : Ik heet Roger Vermeulen, maar...

ALICE : Ja, ik bewonder u, Roger Vermeulen. Ik vind het geweldig dat u zich zo kan inhouden.

ROGER : Pardon?

ALICE : Ja, u zit hier zo beheerst. U gaat niet onmiddellijk tot actie over.

ROGER : Waarom zou ik? Ik ga altijd voorzichtig te werk. Langzaam, maar zeker, dat is mijn motto.

ALICE : Elk mens heeft zijn karakter. Ik ben een vurig iemand, Roger. Als ik op straat loop in mijn regenjas, dan moet ik moeite doen om me te beheersen, van je weet wel. Het is een wonder dat ik nog niet aangehouden ben.

ROGER : *(niet begrijpend)* Wat doet u dan precies?

ALICE : Hetzelfde als u, Roger, maar dat is niet evident. Zelfs de kledij is niet

vanzelfsprekend. Maar ik vind dat zo'n jas erbij hoort. Het is een traditie. En die traditie moet in ere gehouden worden! *(op zijn jas wijzend)* Ik zie dat u er ook zo over denkt.

ROGER : Hm, ja, maar uw man...

ALICE : Mijn man mag hier absoluut niets van weten!

ROGER : Wees gerust, wij zijn heel discreet. Maar wat gebeurt er precies in uw huis, want het is duidelijk dat uw man zijn duistere praktijken niet in het ziekenhuis uitvoert?

ALICE : Waarom hebt u het altijd over mijn man? Mijn man is niet zoals ik. Het gaat hier om mij. *(kijkt om zich heen)* Ik wil ook lid worden van uw vereniging. U weet nu wie ik ben. Laat mij weten wanneer de eerste bijeenkomst doorgaat. *(staat recht)*

ROGER : Maar...

ALICE : Ik moet weg, want de drang is te groot, ik moet een prooi vinden!

(Alice holt weg en Roger neemt zijn zaktelefoon en belt Wally op)

ROGER : Batman. Verdomme, antwoord dan toch. Ah, daar ben je. *(al lopend)* Ik ga mevrouw Blubber schaduw., kom alsjeblieft de voorkant bewaken!

(Wanneer Roger weg is, komen Tamara en Wally op. Hij trekt haar bij de arm mee, want ze is wat onwillig.)

TAMARA : *(altijd heel sloom pratend)* Ik moet de achterkant bewaken.

WALLY : We hebben je hier nodig, schat.

TAMARA : Ik heet niet schat, ik heet Tamara.

WALLY : Dat weet ik, liefje.

TAMARA : Tamara, ik heet Tamara.

WALLY : Jaja, luister. Roger de zeurpiet is achter vrouwtje Blubber aan. De dokter moet nog terugkomen. Dat kan elk moment gebeuren en dan moeten wij onze

slag slaan.

TAMARA : Welke slag?

WALLY : De grote slag. De doorbraak in onze carrière. Met deze zaak, meisje, zullen wij eens bewijzen dat een gedurfde techniek betere resultaten opbrengt dan dat voorzichtige geschuifel van die slome Roger. Ik ben niet de enige die er zo over denkt. Tuur, een andere rechercheur die ik pas heb ontmoet, is er volledig mee akkoord.

TAMARA : Zo.

WALLY : We gaan in huize Blubber infiltreren. Van binnenuit zal het ons weinig moeite kosten om de dokter te ontmaskeren. Die Roger denkt dat hij een belangrijke zaak kan oplossen door hier op straat te blijven rondslechteren! Actie, verdomme!

(Tamara neemt bedaard een zakdoek en snuit omstandig haar neus)

Een beetje meer enthousiasme zou je niet misstaan, meisje.

TAMARA : Ik heet geen meisje, ik heet Tamara.

WALLY : Wat je maar wil, Tamara. Ik zet nu mijn plan uiteen. Wanneer dr. Blubber thuiskomt, moet jij zorgen dat je samen met hem dat huis binnengaat.

TAMARA : Maar ik woon daar niet.

WALLY : Natuurlijk niet, sukkel. Je moet infiltreren. Dat kan op verschillende manieren. Ten eerste: je verleidt hem.

TAMARA: Hoe?

WALLY : Moet ik je dat uitleggen? Jij bent toch een vrouw? Knipper met je ogen, lach verleidelijk.

TAMARA : Lachen?

WALLY : Ja, lachen.

TAMARA : Ik kan niet lachen. Dat hebben we niet geleerd tijdens onze opleiding..., maar blaffen wel!

WALLY : Dat blaffen, dat bewaar je maar voor wanneer we Blubber arresteren. Kom,
Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

doe eens verleidelijk. Doe alsof ik de dokter ben en zeg iets liefs, iets hot!

TAMARA : Hot?

WALLY : Ja, hot. Hot zoals in hot dog. Heet dus!

TAMARA : *(bedachtzaam)* Heet...Hot...Zo hot als een hete Hottentot... *(plots enthousiast)* Zo hot als een hete Hottentot! Hohohohohoho! *(lacht smakelijk en enigszins krankzinnig, en wordt dan weer doodernstig)* Heet dus.

WALLY : Verschrikkelijk! Met een dergelijke lach zou je nog geen nijlpaard kunnen verleiden, damnet! Wacht even, ik zal je enkele verleidingstrucjes leren. Eerst hou je je hoofd een beetje schuin. *(hij doet dat voor en Tamara imiteert hem op een overdreven manier)* Zo niet! Zo lijkt je meer op de bultenaar van de Notre Dame! Een béetje schuin! Kijk naar mij. Tuit je lippen, knipper met je ogen.

(Tamara doet dit op zulke wijze na dat het volstrekt belachelijk is)

Tamara, zó niet!

TAMARA : *(nog steeds met getuite lippen)* Wat doe ik verkeerd?

WALLY : Je lijkt meer op een chimpansee. Doe zoals ik. Zo kijk je Blubber aan en je zegt met een hese, sexy stem : “hè, beebie, kizmie.” Dan gaat hij zo voor de bijl. Probeer het maar eens uit.

TAMARA : *(met overdreven getuite lippen)* Kissjmie.

WALLY : *(geërgerd)* Dat lijkt nergens op. En haast je wat, ik heb niet de hele avond de tijd, hè!

TAMARA : *(als een trein)* Kissjmie, kissjmie, kissjmie...

WALLY : Genoeg!

TAMARA : Wat betekent dat eigenlijk, kissjmie?

WALLY : Kus mij!

TAMARA : Jou kussen? Ik denk er niet aan, trouwens ik ben al verloofd.

WALLY : Hoe kan iemand zo dom zijn! Kizmie wil zeggen: kus mij. Ken jij dan geen Engels? Fuk, fuk en nog eens fuk!

TAMARA : Ik heet niet Fuk, ik heet Tamara.

WALLY : Ik noem je geen Fuk! Het is gewoon Fuk. Fuk is Engels: F-U-C-K: fuk!

TAMARA : Dus als ik het goed begrijp is Fuk de voornaam van die dr. Blubber. En ik moet dan zeggen: Kus mij, Fuk.

WALLY : *(kreunend van ellende)* O neen! *(herstelt zich)* Sexy gaat niet, okee dan, een andere aanpak. Tweede scenario: je bent een gewond meisje in nood en je stort neer. Dokter Blubber moet je dan helpen, hij is immers arts. Hij neemt je mee naar binnen. En daar geef je je ogen goed de kost! Verder bekijk je het maar. Je kent het vak.

TAMARA : Ah.

WALLY : Kom, we gaan even oefenen. Zie je die vuilbak? Dat is Blubber. Kijk, hij komt eraan. Jij passeert hier zuiver toevallig.

TAMARA : Dat is niet toevallig, we kregen opdracht dit huis te bewaken.

WALLY : Oooh, fuk, wat ben jij toch traag van begrip. Kijk naar dr. Blubber!

TAMARA : Hij is hier niet.

WALLY : *(wijst naar de vuilbak)* Dát is dr. Blubber!

TAMARA : Dat is een vuilbak.

WALLY : *(slaat zichzelf op het voorhoofd)* Fuk, fuk, fuk!

TAMARA : Waarom roep je de dokter? Hij is hier niet!

WALLY : Dat weet ik!! Fuk is een Engels scheldwoord.

TAMARA : Aha. Niet erg leuk voor de dokter om zo'n voornaam te hebben. Stel je voor dat jij Shit Batman heette?

WALLY : *(ongeduldig)* Luister, ik speel Blubber. Jij komt voorbij en krijgt een soort beroerte. Je stort neer. Doe iets!

TAMARA : *(acteert onwaarschijnlijk houderig en onecht)* Oei oei, ik voel mij niet goed. Ik krijg een aanval.

WALLY : Neerstorten!